

číslo:

[1992]

NEPRODEJNĚ!

KDYŽ PRVNÍ TANI CESTU SNĚHU ZKŘÍŽÍ...

.... do trampských osad se další JIZAN blíží. Máme tu březem a když tak šlapeme lonskou suchou travou nebo se brodíme v posledních sněhových koláčích na jižních stráních, cítíme tu vůni, tu vůni dalek a NEČEHO. První kvítky pohladí duši zakletou přestálými mrazy, zbavující ji tak tíhy zimních měsíců. Měsíc vran se hlásí o svá práva ostrým křikem ptáků kroužících nad vašimi hlavami, křikem vítajícím jaro a slunce, nový vzduch. Život se probouzí všude kolem tebe, kamkoliv se podíváš a potoky, potůčky, říčky i kdejaká stružka je náhle plná vody, odnášející špínu a kal uplynulých dní. Jaro omladí vše vůkol, stromy se oblékají do nového hávu, kde jasná zeleň drží módní trend. Pouze mastnáci a padouři si touto dobou pořizují nová topidla jsouc pamětlivi hesla "Březem - za kamna vlezem." I kamarádky, halící se po celou zimu do nevzhledných maskáčů a roztočivých kožesin, tyto odvrhnou a jako mávnutím kouzelného proutku náhle vypadají docela jinak. První kočička v ruce a jejich teplý úsměv probouzí v nás to nepojmenovatelné, pro co stojí za to žít. V ranním ještě chladu je cítit podivné rozechvění, ale kanady už samy pochodují z baráku známým směrem k nejbližšímu lesu, pokochat se tou krásou. Každého žene touha být u toho "právě prvního" jarního ohně, kde první nesmělé tóny kytar, pečlivě ukryvaných před nepřízní zimy, se stávají záhy jasnější a hlasitěji zaznívají pod jarní oblohou. Staré songy i písně teprve vznikající, inspirované tím vším kolem, písně zatím ještě neuměle preludované prsty tápajícími po hmatníku, to vše podbarvuje kolorit blízkého se ročního období, které je po právu nazýváno nejkrásnějším v roce...

A právě v tomto čase se vám dostává do rukou nové číslo vámi tolik oblíbeného a zároveň tolik opomíjeného plátku a s ním i našich "Několik vět." Všem čtenářům děkujeme za "záplavu" odpovědí na námi vyhlášenou anketu. Daly vám tolik práce a přemýšlení, že jste prošvihli termín, nebo je na vině pošta? Opravdu už nevíme jak se s vámi spojit a zjistit vaše přání a názory, když ani příložený korespondák tuto funkci nesplnil. Nu což, máme tak alespoň zhruba zmapovaný okruh kam a komu posílat, což podle vašeho zájmu není tak těžké zjistit. V určitých regionech poptávka převyšuje nabídku a tak jsme rozhodnutí též se řídit zákony tržního hospodářství. Což v praxi znamená, že redakce přehodnotí adresy na něž byl dosud Jižan zasílán. Dojde k tomu bohužel i v místech, kde jsme si mysleli, že i po letech se dotyční rádi zúčastní společné práce / tím spíš, že již není omezená žádnou cenzurou/, kde však naše naděje klesly na bod mrazu. Nechceme v žádném případě nuceným tlakem budit zájem tam, kde zřejmě není, ale naopak - rovněž bychom se nechtěli macešsky zachovat tam, kde viditelně kyne množství informací, příspěvků a v neposlední řadě i "materiální" podpory. Toto číslo je ještě stále zasíláno dle původního seznamu abonentů, ale / neberte to prosím jako vydírání / bude zřejmě i poslední tam, kde nebudeme včas a patřičně kontaktováni. Jižan totiž vychází, jak jistě víte, v dosti omezeném počtu, daném skromnými finančními možnostmi a jak vidno, je zasílán čtenářům lhostejným a na druhé straně aktivní a zájmučtiví zájemci odcházejí neuspokojeni. Jak již bylo podotknuto, anketa, vyhlášená na téma tří otázek, totálně zlrachovala. Díky těm, co nám těch pár odpovědí zaslali. Sami litujeme, že z tak hubeného materiálu se nedá nic vytvořit. Budeme se snažit pro příště se dle toho zařídit.

A to by bylo tak pro úvod všechno. Na zpytování svědomí to stačí. A všem věrným - ale vlastně i těm druhým - přejeme krásné jarní měsíce, příjemné chvíle s následujícími stránkami a mnohá báječná setkání na nových romantických stezkách....

R E C E P T N E J E N N A W E E K E N D

VELIKONOČNÍ DIVOKA KOČKA / EASTER'S WILDCAT/

Reception from English trapper sir Baden - Powell and comp.

SUROVINY: dle B.P. třecí dřeva / movitější mohou použít třecích dřev firmy Solo Sušice, / troud / viz zálesácký slovník - heslo Troud/, březová kůra / není-li - použij dubovou, k dostání je v každé lékárně/, podzimní shoz okolního stromoví / je-li již vysbíráno bezdomovci či Armádou spásy, možno použít předlonského, předpředlonského, předpředpřed... atd/, 1 pánev / nedoporučuje se hnědouhelná Mostecká/, marináda /viz text/, chemické sklo a HLAVNĚ kočičky, kocouři - co kdo sežene. Kořeníme tím, co nás napadne: pepř, hořčice, rybičky v tomátě, psí lejno, pampeliščí květ ap.

Výhodou tohoto receptu je, že jej lze vařit především a pouze v jarních měsících a tím zvýšit vitamínovou základnu trampského organismu. Lze jím docílit prodloužení kurdějí, zpomalení vývinu / výhoda dlouhého mládí a tím zvýšené sexuální aktivity/, což vše je přenosné i na partnera či partnerku, dle chutě a vlastní orientace.

VÝROBNÍ POSTUP: Znechucení vitamíny doporučenými lékařskými kapacitami, sehnali jsme si dostatečné množství surovin výše jmenovaných a za tajuplného zařikávání / nejlépe použít árii ježibaby z opery Rusalka/, započínáme s vlastní realizací pokrmu.

Kočičky i kocoury uložíme na 48 hod. do dřívě již připravené marinády. Doporučujeme použít ve velkém množství produkovanou již hotovou surovinu s.p. Papírny Větrník, vysoce hodnotnou a v hojné míře vypouštěnou do Vltavy a to v tomto množství: 1 kočička, 1 L tekutiny, 1 bobkový list, 1 jálovec, 10 dílu borovičky - pouze čerstvé výhonky, ne destilované!!! - ty použijeme pouze v tom případě, že už ten hnus nemůžeme snést, 5 cl třtiny pepermitové, mariehuánku, Knoblauch, dobroumysl + ostatní dle vlastní chuti. Dobu stanovenou k marinování nutno dodržet!!! Marinovaný tovar se posléze přecedí přes jemné pláténko / nejlépe stanovou celtu/a poté jej vložíme na rozpálený olej, když předtím použijeme suroviny jmenované zálesáckou příručkou, k rozdělání ohně. Easter's wilcat nejprve prudce opražíme, posléze zvolna dusíme za občasného podlévání marinádou. Zhruba po 20 minutách na pánev / ne kuchařovu!, vkydneme asi 10 kraslic, včetně mašli a mašliček. Tyto nám po ztuhnutí pokrmu pomohou k vlastní konzumaci či k vyvolání křečovitého dávení. Jako příloha se podává jakákoliv nádoba z plast. hmoty, abychom neznečistili krásnou jarní přírodu.

Pozn. red.: za tento recept nepřebírá redakce odpovědnost, byv získán v příjemném saloonu "Country club - Mladé - Čb, od individuí konzumujících tamní ohnivou vodu, mimochodem velmi vysoké kvality.

Kdo má zájem o Pošumavského hlasatele, skautský regionální časopis, opět vycházející, nechť píše na tuto adresu.

Pošum. hlasatel - regionální časopis, Pačejov 105, PSČ 341 53

k dostání jsou tato čísla:

roč. 67 - 4 čísla po 3,- roč. 68 - 1 číslo za 5,-
roč. 69 - kompletní ročník, 12 čísel za 60,-
roč. 70 - kompletní ročník, 6 čísel za 20,-
roč. 90 - kompletní ročník, 5 čísel za 20,-
roč. 91 - kompletní ročník, 4 čísla za 20,-

176/38 šerif osady hledá squaw do 33 let. zn. příroda a porozumění

VŠEM TRAMPŮM, SKAUTŮM, ZALESÁKŮM, INDIÁNŮM, TÁBORNÍKŮM, TULÁKŮM, TRAPERŮM
=====

Všem milovníkům a vyznavačům lesa
=====

P ř i j e ě t e b r á n i t l e s p ř e d j e h o d r a n c o v á n í m l e s n í m i
akciovými společnostmi, které převezmou do svých rukou obhospodařování
státních lesů od 1.dubna 1992. Přijďte podpořit přijetí nového lesního zákona
který zabrání dalšímu drancování lesa pro nás a naše potomky.

K a m á r á d i , vaše hojná účast na demonstraci rozhodne o tom, kam budeme
jezdit na vandry a kde budeme vychovávat nové tulácké pokolení.
Demonstrace se uskuteční dne 21.března 1992, první jarní den, v sobotu od 14,00
hodin na Staroměstském náměstí v Praze. Přijďte do Prahy ve svých mundúrech,
stylovém oblečení, ať je vidět, koho bráníte - že je to les, za který jste
přijeli bojovat.

Nás, trapserů, je hodně. Statisíce lidí vyráží ven z města do lesů, žít jinak
než v týdně. Je nutné pro tento boj tuto sílu spojit. Vyrábějte a rozšiřujte
na veřejnosti letáky a plakáty vyzývající k účasti na ~~na~~ demonstraci.

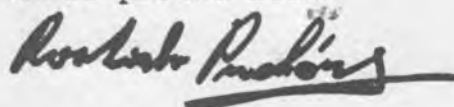
Tuto pozvánku rozšiřte po všech osadách, campech, tábořištích, slezinách,
hudebních představeních folk, country, western a trampských, country a
candrbálech, potlaších, manévrech, oddílech junáka, kmenech lesní moudrosti,
v tisku a samizdatech vám dostupných.

Burcujte na poplach celou tuláckou obec harcovníků a vandráků, lidí srostlých
s lesem. Sejdeme se všichni v Praze dne 21.března 92 ve 14,00 hodin na Sta -
roměstském náměstí na této akci, která nemá v dějinách obdoby. Přijedeme
do Prahy, abychom ubránili to nejcennější co máme - les, který se nám všem
stal druhým domovem.

Za svolavatele demonstrace
WOLF, P.T.O. VLCI

Kontaktní adresa :
ZV OS č.2
LZ Rumburk
Jiříkovská 18
408 01 Rumburk

Rostislav Procházka
Mluvčí
Sdružení přátel lesa

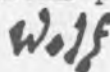
Průvodní dopis :

Prosíme Vás, rozmnožujte a zasílejte tento text pozvánky všem svým kamarádům
s tímto průvodním dopisem, aby jej zaslali svým kamarádům a tak stále dále.
Rozšiřujte pozvánku všude, kde jen budete moci, burcujte nejen tuláckou
veřejnost k účasti na této demonstraci. Je to poslední šance pro nás a pro les.
Zapojte se do této akce všemi svými silami, musíme zachránit svá loviště
před další devastací.

Jedině, pokud se nám podaří spojit nejen celý tulácký národ k účasti na této
demonstraci, máme šanci, že vláda ČR a český parlament při svém rozhodování
vezmou v úvahu naše hlasy a změní svá rozhodnutí vydat lesy státu
k obhospodařování lesním akciovým společnostem.

Prosím, vzhledem k závažnosti celé záležitosti a přímého dopadu na nás všech -
ny o zařazení této akce na první místo před ostatními akcemi, které plánujete.

Děkuji Vám, přátelé
WOLF, P.T.O. Vlci
Sdružení přátel lesa

text: Hanka Hosnedlová

DOPIS

1. NA STOLE LEŽÍ, OBÁLKA S RÁMEČKEM BAREVNÝM; RAZÍTKO VONÍ
SKORICÍ DÁLEK. ČÍ PÍSMO SKRÝVÁ, JÁ PŘECE DOBRĚ VÍM, JENOM TÝ DOBY
JSEM TRČEL SE ZÁLEK, ČAS VÍACEL MNE PŘESKAMENÍ A STROUHY, PLESNIVÝM JAZYKEM
OLÍZ' MI SKRÁNĚ, V DUŠI VYBLEDLÉ; TETOVÁNÍ TČUHY A ODVAHU SBÍRÁM
K POSELSTVÍ STRÁNEK. ZPÁTKY ČAS NEVRÁTÍŠ, TAK JAKO VODU V ŘECE, NEJSEM UŽ TEN,
KDD MÁVAL TI K ODLETU; JESTLI TO ZKUSIT CHCEŠ, TAK VĚŘ MI PŘECE, VÝPRODEJ SNŮ
DÁVNO UŽ STÁHNUL ROLE-TU.

R- 1989-90

2. VZPOMÍNKY KRÍSÍŠ K ŽIVOTU, LISTÍ JE UVADLÉ,
VRACÍŠ SE VE STOPÁCH SLŮVEK A VĚT,
TAK MNE NÁHLE MEZI ŘÁDKY NAPADNEI
ZDA PŘIVEZEŠ ZPÁTKY TĚCH DVACET LET.
JÁ TY ROKY ROZNES' NA PODRÁŽKÁCH BOT,
TAM DO VŠECH TĚCH ZTRACENEJCH KEMPŮ A CEST,
ČASTĚJI ZPÍVAL JSEM I BEZ SPRÁVNEJCH NOT,
MOŽNÁ ŽE FALEŠNĚ, VŠAK BEZ PRÁZDNEJCH GEST.

REFR: NAJDEŠ TU MOŽNÁ, STÁRNOUCÍHO CHLAPA S PLEŠÍ,
CO VBÁGLU NOSÍ OHRANEJCH PÍSNÍ PÁŘ,
KŘÍŽOVKU ŽIVOTA JEŠTĚ FURT ŘEŠÍ
A V DUŠI LOS ZELENEJ, KTEREJ NEVYHRÁL.

TRAMP HOCKEY CUP

Předposlední unorový víkend proběhla na známém místě, opodál Boršovského zámečku, další liga tohoto populárního mače. Povetrnostní podmínky panovaly jako vždy, ledovou plochu zažili borci pouze loni a tak i letos musel být turnaj sehrán na ploše volejbalového hřiště, které ke konci připomínalo vše možné, jen ne regulerní hrací plochu. Oproti předchozím ročníkům se zúčastnil menší počet mančaftů - má na tom zásluhu malá propagace či právě probíhající OH? Redakce Jižana byla při tom a tak jsme se během zápasů zeptali několika borců na jejich dojmy z letošního turnaje a názory na jeho průběh:

T.O. YUKON - šerif - k tomuto zápasu jsem byl odvolán jako trenér přímo z přípravy na OH. Bojujeme celým srdcem, jinak to neumíme. Již druhé místo by pro nás bylo porážkou. Bahno na hřišti nevdá, konec konců v Piešťanech jím léčí...

T.O. Zlatá lebka - Effa - zápas se mi líbí, škoda jen, že nám nepřála zima. Na ledě bychom byli určitě lepší, což potvrzuje loňský výsledek. Tvrdé zákroky třímetrových vodopádů nám vyřadily klíčového útočníka, který byl ohozen bahnem a přinucen stáhnout se do obrany...

LUGANO - Indián - Je to takový jaký to má bejt. Pozvali jsme posily až z Prahy, ale třímetrový vodopády nás štvou, protože to dostali zadarmo. Je to určitě lepší v blátě, než na bruslích, ale už mě nech bejt, hele, naši útočí...

T.O. TRIMETROVÉ VODOPÁDY - Habeš - zdejšímu bufetu by měli říkat "U Žida." Barman je škaradej, šidí a navíc mu došel rum! Při dnešním mači není tedy ta správná atmosféra, roli hrají peníze a alkohol. Ten bere sílu soupeři a nám přidává, čímž jsme ve finále. Vyhrájeme, ale bude nám špatně... Staví sice proti nám silné mančafy, ale nám to nevdá. Jsme jen proti terénu, vypadáme, jakobychom štukovali byt.

BARMAN - Čpud - ale to víš, že to jde... sežrali i chleba od loňska!

ROZHODČI - Mrož - pane, vy jste vůl. Probíhá to přece v organizované živelnosti, jen škoda, že nevyšlo počasí. Nálada je dobrá o to i mezi mančafy. Hlavně, že vítězí sport!

A nyní již tabulka s konečnými výsledky

V. TRAMP HOCKEY CUP	1	2	3	SCORE	POŘADÍ
YUKON	X	3:3	5:1	8:4	2
LUGANO	3:3	X	2:0	5:3	3
HEJNO VRAN	0:2	0:2	X	0:4	
LUGANO v. TŘI DUBY	0:1				

V. TRAMP HOCKEY CUP	1	2	3	SCORE	POŘADÍ
GOLD CRANE	X	2:4	2:11	4:15	
TŘI DUBY	4:2	X	4:4	8:6	
TŘIMETROVÉ VODOPÁDY	11:2	4:4	X	15:6	1
YUKON v. T. VODOPÁDY	0:5				

V Z P O M Ě N Ě M

... na kamarády a na osady, na všechny, se kterými jsem se v uplynulém čase svého trampování setkal a poznal u táborových ohňů. Vzpomínám na všechny, kteří jezdili, či dosud ještě jezdí.

Vzpomínám na budějovickou T.O. Losos, na dobu, kdy parta kamarádů Luidži, Vikomt a šerif Bob začali jezdit na Náhodu, kde měli svůj camp a totem... Ze stejného města i T.O. Toulavá Hvězda, Pičuse a Carlsose z Šedého Jelena i na Westen-đáky Bouliše, Hada a Šotka. Vzpomínám na T.O. Ontario, Údolí Hladu, Buffalo, vzpomínám i na pětici kamarádů ze soběslavské T.O. Gold River, jejichž jména již bohužel odvájí čas.

Vzpomínám na T.O. Toulaví Jezdci z Tábora - šerifa Bublinu, Ottyho, Pavla, Pindu - pořadatele několika potlachů na Židárně, na T.O. Mokashi s kamarády Slimem, Johnym a dalšími a v neposlední řadě i na T.O. Černý Bizon, osadu, která stále ještě dobře funguje a je zřejmě v Táboře jedinou, která z tehdejších časů přežila do dnešních dob. A jak se v tomto případě nezmínit o kamarádech Pytlákoví, Kačerovi a Kájišovi z Rípeckého campu Sezimoústecké T.O. Zlatý Západ. Dnes většina těchto kamarádů žije v krajském městě.

Vzpomínám na písecké Daltony, osadu založenou 14.10. 1967 kamarády Margošem / Ivan Hoffman/, Bobříkem /V. Illich/, Kaštanem / P. Lubojacký/, šerifem Lordem / B. Jakubovic/, Gowdym / J. Pixa/ a Vasilem, později rozšířené o Pedra i Kapušáka. Vzpomínám i na T.O. Úplněk, rovněž z Písku, osadu založenou sice již v listopadových dnech válečného čtyřiačtyřicátého roku, ale později obnovenou 21.5.1965 - Boba, Sandyho, Pedeláka, Šneka, Kramleho, Pulce, Zrzka a Rozce. Do píseckého regionu patřila i Nevada s osadníky Gundrou, Pindou a Prckem, T.O. Dlouhá Cesta, kde se mi vyhupuje jméno Sysel. Nelze také nezapomenout na slavné "mrchožrouty" z T.O. Černý sup, které jsme takto hanlivě přezdívali, abychom je pozlobili. Byli to Lola, Kočka, Alex, Mrákota, Vlčák i Pinda - dlouholetý šerif, dnes již člen T.O. Svobodní a volní, již loni /?/ založili Káda s Bahňákem. Supové jezdí od svého vzniku v r. 1964 až do dnešních dob, často se s nimi při různých akcích setkávám. A k tomuto neúplnému výčtu musíme připojit i T.O. Dakota s Jermilkou, malým Pizsem a Hrabětem...

Vzpomínám na kamaráda Vlčáka ze strakonického Sascatu- nu, který bohužel již není mezi živými. A když už jsme u těch Strakoníc, pak také na T.O. Pekelníci a na postavy neméně proslulé: Kačera a jeho přítele Rumcajse / alias Dýhu alias Příklad Abbé - dnes žije v Pacově/, Peteho a ostatní členy této staré osady. Vzpomínám na T.O. Podskaláci,

kteří byli partou právě ze strakonického "Podskalí", kde vyrůstali. Byli jsme tenkrát všichni mladí a nezkušení a s obdivem jsme naslouchali starším a zkušenějším kamarádům, kteří už byli na "Americe," v Brbsku či na Ztracence. Ale jak čas šel, tak jsme postupně jezdili / abyli zvaní/i na tyto slavné campy, ale vlastně nejen sem, ale i na Medník, Brdy atd. Ale chci vzpomínat právě na jihočeské trampské osady a tak zůstaneme na svém území.

Vzpomínám na T.O. Dvojité Fň, které bylo sice z Prahy, ale trampovali především zde, na jihu a tak je všichni brali jako jihočechy. Byli zde jako doma a mimo jiné zde pořádali i potlachy na "Sluňáku," i na "Židárně," společně s T.O. Rákosníci z Třeboně a T.O. Měsíc z Týna n. Vltavou, za kteroužto osadu, založenou r. 1963, jezdili Lachtan, Čejka, Honza, Pop. Tito všichni se též zasloužili o umístění pamětní desky za tragicky zahynulé kamarády tamtéž. Na Židárně jsou vlastně pamětní desky dvě. Jedna se nalézá nedaleko starého mostu přes potok / o té bude řeč v příštím čísle - - pozn. red./ a druhá se nalézá na Deváté míli. Dne 4.11.1974 měla T.O. Rákosníci slezinu v Třeboni, ze které se vraceli na lodích přes rybník Svět. Kamarádi Pavel Chyba a Václav Šimkovský jeli na kajaku, na "Vracáku" a uprostřed rybníka se převrhli. Ačkoliv byli oba vynikajícími plavci, studená voda v mrazivém počasí udělala rychle svoje a oba zmizeli pod hladinou. Rok na to se 10. října konala na Židárně u srubu 9. Míle smutečka, při které byla na skále, ke které je srub přistaven, připevněna smaltovaná pamětní deska s textem:

"Toto místo měli rádi kamarádi Pavel Chyba a Václav Šimkovský. + 4.11.1974"

Od té doby se po dvanáct let konala smutečka každý rok, ale postupně na ni kluci z Třeboně přestali jezdit.

Ale vraťme se k vlastnímu vyprávění... Kdo je poznal, nemůže též zapomenout na slavné časy Sdružení Bechyňských Samotářů a jejich šerifa Babočku, kteří pořádali jarní, letní, podzimní i zimní indiánské hry, tábory, kterou by snad stále za uváženou obnovit např. v některých mladých osadách. Je to sice děina, ale krásná... Zářným příkladem je např. HBC z Jihlavy, která pořádá do roka více akcí / kanadský fotbalový turnaj, sázení stromků a z výtěžku každoročně Zlatou borečku v Brtnici./

Vzpomínám i na T.O. Zlámená přešle, na T.O. Smelaři i na nezvyklou R.T.O. / Rybářskou T.O. / Žbluňk a jejího šerifa Jacka Bidla, tenkrát z rybářského učiliště ve Vodňanech, později šefa pstruhové farmy v Anníně. Vzpomínám i na další osady patřící do celé této řady - prachatický "Kláster" a pardubý Abbého, Netolického "Poustevníka" se známým Pelikánem i osady patřící do Českokrumlovského teritoria - ať již to byla T.O. Orlí křídlo / zař. 1962/ s osadníky Debolem, Keprem či Šimlem, nebo T.O. Dravá řeka / z roku 1966/ se správnými kamarády Čarlím, Kokešem, Buffalem... či "Tygřice", v níž domi-

novali Pedro a Šány.

My všichni z této generace let šedesátých, jsme prožívali vše souběžně i když zároveň každý jinak. Je to pochopitelné. Avšak zdaleka to není výčet trampských osad Jihočeského regionu a pochybuji, že by byl někdy zcela úplný. Je to pouze vzpomínka na kamarády a osady, které odvál čas a které buď už zanikly nebo se nově pretvořily a je o nich stále vědět. A tak tedy... VZPOMÍNÁM...

/ Jatečák - Strakonice /

pozn. red. - kamarádi, kteří jste se zde poznali, či se chcete k tomuto období vyjádřit - ozvěte se.

S E N

Do mého nitra vstoupil nový den. Začínám opět vnímat vůni lesa. Kamarádi sladce spí zachumlaní v teplých doupatech z péřových spacáků. Pouze já jsem procitl a začínám vstřebávat podzimní ráno.

V údolí vůkol nás si hřejivé paprsky slunce klestí cestu jemným závojem mlhy. Vytvářejí tak bělostné, zářivé stuhy, jež se linou od vrcholků statných smrků do ojiněné louky, která se rozprostírá v celé malé kotlině. Jsou jako svazek světla a stínů ve čtvrtém, kouzelném rozměru.

Cosí mě vytáhlo z příjemně hřejivého spacího pytle. Na nohy mi vklouzly ošlapané vojenské pantofle a tichounce, nikoho nerušíc, odcházím za závoj oparu mlhy. Kráčel jsem podél bublajícího potoka až kamsi do tmavého kouta údolí.

Přede mnou se náhle otevřel pohádkový pohled. Došel jsem až na malou mokřinu. Podzim vytvořil z usychající stáříny retavě červený koberec. Do jeho vzorů byly vetkané spodní větve malých i větších smrčků, sam tam rostoucích na chudé, podmáčené loučce. Lehounká bílá mlha a okolní vysoký smrkový les s nádechem ranního slunce, mi tajil dech. Procházel jsem mokřinou křížem krážem. Rozum mi stál a city opouštěly obzor reality. Byl jsem omámen krásou. Ostré, chladivé vlhko z promáčených ponožek a pantoflí tělo nevnímalo. Vlastně ani tělo nebylo. Byla pouze louka, mlha a já.

Sedím u ohýnku a z mých ponožek stoupá bělostná pára. Mlha klesá a slunce se dore neustále výš a výš. Definitivně otevřít nový den. Jen má duše bloudí úchvatnou mokřinou.

Do mého nitra vstoupil den. Začínám opět vnímat vůni lesa. Kamarádi sladce spí, zachumlaní v teplých doupatcích z péřových spacáků. Pouze já jsem procitl a začínám vstřebávat podzimní ráno.

/ PLECH - Trampské Společenství
Táborské /

S blížícím se koncem roku se roztrhl pytel s různými "osadními" vánočními i oslavami Nového roku. Z bohaté přehršle akcí vybíráme alespoň tyto:

- 7.12. T.O. Černý Bizon z Tábora oslavila vánoce i Mikuláše zároveň v hospodě "Na Lužnici..."
- 25.12. Vánoční posezení pro užší okruh kamarádů na T.O. Zlatá lebka...
- 25.12. Hudební merendu k těmto svátkům pořádala i T.O. Yukon, ve známém tramském saloonu "Na dolech." K dobré pohodě vyhrávali kapličtí Poustevníci...
- 25.12. Rovněž již trdaiční vánoční akce na campu T.O. Satan. V mohutné sněhové bouři byl přijat do osady kamarád Klasik a s hezkými písničkami přišlo pro koledu i Duo Blanice...
- 31.12. Na svou osadu opět zamířili osadníci Zlaté lebky, aby bujarými zpěvy přivítali Nový rok...
- 31.12. Tradičně již bylo na "Rančáku" vztyčeno šapito velkého stanu, kde, za mohutného bouchání dělobuchů a pěni tramských songů, ohluchli při oslavě Silvestra pardí ze Stropnice, Yukonu i Vápenného kaňonu...

31.12. Trochu z toho smutnějšího soudku - rozloučili jsme se se známým písničkářem a trampem GUSTOU ŠPAČKEM, jehož Manitou povolal do věčných lovišť 20.12. 91.

16.1. Zazpívat a zahrát přijel do krajského city Wabi Daněk...

5.2. To tu ještě nebylo - tak nabubřele zval kamarády plakat na koncert s názvem "Vandr do padesátých," kde muzicírovala taková esa jako např. Wabi Ryvola, Vašek Maršálek, Tony Linhart, Petr Třebický, Zdeněk Skarland, Ferry Fridrich... a další protagonisté stejnojmenné desky. Devět kamarádů, majících, dle jejich tvrzení, již 469 let. Zaznělo přes 20 písní, mezi nimi i takové skvosty jako sólo zpívaný australský song Tupodool, nechyběly ani pověsti z tramského dávnověku, ba ani divácký kvíz o uhádnutí počtu Wabiho synů. Na závěr zazněla výzva k opětovnému setkání v létě - bylo by to krásné, ne?

15.2. V Prachaticích proběhlo okresní kolo tramské porty, se 13 soutěžícími - Na tramské svatbě /postup/, Narychlo /cena diváka/, Velké sdružení, Malá porta, Spolektiv /postup/, Bez názvu, Naboso, Vodáci, Vokap, Ztuha /postup/ i písničkáři M. Krymický a E. Meimer /postup/. Jako hosté hráli SKPS a Weekend s Pavlinou Jišovou, kteří též táhli večerní countrybál. S postupujícími se setkáme 4.4. v Č.Krumlově, v zámecké jízdárně na regionálním kole. Pak už bude následovat celostátní finále v Olomouci....

29.2. Kamarádi fandící bujným ořum uspořádali ve Vráte "Koňské zimní hry" s následujícím hudebním večerem...

Po uzávěrce tohoto čísla jsme dostali upozornění, že T.O. Sascaton, z článku "Vzpomínám," pochází z Tábora. Omlouváme se a prosíme původní osadníky o upřesnění informací...

Red. Jižana děkuje časopisum Tramp, Rodokaps, Jihočeské pravdě i interním sborníkům / např. Bambuko/ za zmínku o opětovné existenci našeho periodika....

Strakoničáci zvou všechny 30.5. na Banjo jamboree.....